

Ragna Dahlen og Roar A. Lund, Fjøskestern. 30 F, 7046 TRONDHEIM

Ekne Småbåthavn BA, v/Pål Austeen, Falstadberget 24, 7624 EKNE, INNHERRED SAMKOMMUNE

Innherred Samkommune, Postboks 130, 7601 LEVANGER

14 DES. 2012

Klage på midlertidig dispensasjon for utvidelse av Ekne småbåthavn, eiendom 158/3 i Levanger kommune – klagen avvises

Sammendrag

Det er klaget over kommunens vedtak om å gi midlertidig dispensasjon for utvidelse av Ekne Småbåthavn med 20 plasser i inntil to år i påvente av ny reguleringsplan for området. Klagerne er eier av en fritidseiendom i et byggefelt, og ligger omkring 400 meter fra småbåthavna. Fylkesmannen er ikke bundet av at kommunen har funnet at vilkårene for å behandle klagen er oppfylt, jf. forvaltningsloven § 34 første ledd. Etter en konkret vurdering finner vi ikke at klagerne har tilstrekkelig tilknytning til det saken gjelder, til at de anses å ha rettslig klageinteresse, jf. forvaltningsloven § 28. Klagen blir etter dette å avvise, jf. forvaltningsloven § 33 annet ledd.

Sakens bakgrunn

Den 21. februar 2012 søkte Ørsta Marina Systems AS, som ansvarlig søker, om igangsettingstillatelse til utvidelse av Ekne småbåthavn på eiendom gnr. 158, bnr. 3/50/914 på Ekne i Levanger kommune. Søknaden gjelder utvidelse av småbåthavna inkludert utriggere. Ut i fra situasjonsplanen som fulgte søknaden har utvidelsen et omfang på omkring 40 x 40 meter, og det skal etableres omkring 20 nye plasser. Det vises videre til søknad om dispensasjon fra styret i Ekne småbåthavn AS. De bekrefter at 12 stk. står på venteliste for å få båt plass, og at halvparten av disse har gangavstand til havna. De ønsker å legge ut en 40 meter lang pir, parallelt med piren som ligger der i dag. På denne måten vil anlegget framstå som helhetlig. Det vises videre til at utbyggingen er innenfor rammene for avtale med Levanger kommune av 13. januar 2004, og anlegget vil fortsatt stå åpent. Havna blir videre brukt som rekreasjonsområde for lag, institusjoner og andre interesserte, til blant annet fiske og grilling. Dyrelivet vil også nyte godt av anlegget, blant annet fisk, blåskjell og oter. Endelig vises det til at en utvidelse av anlegget vil være med på å sikre inntekter til havna, som kan bidra til en fortsatt positiv utvikling av området på land.

Ragna Dahlen og Roar A. Lund, som er eiere av fritidseiendommen i Kaiveien 11, kommenterte søknaden ved brev av 3. februar 2012. De påpeker at en utvidelse av småbåthavna og servicetilbudet vil medføre en merkbar trafikkøkning, som særlig i sommerhalvåret oppleves som besværlig. Dette uttrykkes særlig i form av økt trafikkstøy, også på nattetid, støvplager og hyppige overskridelser av fartsgrensen. I den sammenheng vises det også til at mange av de som allerede har plasser ved anlegget bor utenfor Ekne. Naboene finner således grunn til å stille spørsmål ved om det er riktig at anlegget også skal ta

høyde for beboere utenfor Ekne. Videre vises det til at havna ligger nært opptil Falstadbukta fuglefredningsområde. Det anføres i den forbindelse at en utvidelse som omsøkt ikke er i tråd med verneforskriften, og sannsynligvis heller ikke naturmangfoldloven. Kommunen har plikt til å gjøre en vurdering etter disse bestemmelsene. Samlet sett ber Dahlen og Lund om at utvidelsen av havna ikke gjennomføres.

Styret i Ekne Småbåthavn BA svarte på nabomerknadene ved brev av 10. februar 2012. Det anføres fra styret sin side at en utvidelse med vel 20 nye plasser neppe vil gi en merkbar økt belastning på den kommunale veien. For øvrig vil forhold knyttet til trafikkbildet tas opp med rette offentlige myndigheter. Videre vises det til at de mener at havna, inkludert den planlagte utvidelsen, ligger på god avstand fra fuglefredningsområdet. På denne bakgrunn antas det også at utbyggingen vil være i tråd med naturmangfoldloven. Endelig uttaler styret i småbåthavna at de ikke tildeler båtplasser ut i fra søkerens bostedsadresser. De har søknader om båtplass, både fra innflyttere, søkere med tilgang til hytte og andre som ser verdien av havna og rekreasjonsområdet. Endelig opplyser de at småbåthavna ligger på kommunal grunn og i et kommunalt friområde.

Dahlen og Lund skrev brev til Fylkesmannen i anledning saken den 12. mars 2012. De ønsker å meddele Fylkesmannen at en utvidelse av småbåthavna som omsøkt vil være uheldig av miljømessige årsaker og av hensyn til friluftslivsinteresser. Det vises til en uttalelse fra Fylkesmannen fra 2003, hvor Fylkesmannen da gir uttrykk for at båtbruken allerede den gang har fått utvikle seg ut over det som var det opprinnelige formålet med sikringen. En ytterligere utvidelse av havna vil redusere opplevelsen av området for annen tiltenkt bruk, slik som bading, fiske og annen friluftslivsadspredelse. Det stilles også spørsmål ved om tidligere utvidelser av havna er gjort på rettmessig grunnlag. Når det gjelder forholdet til fuglefredningsområdet i nærheten, viser de til at avstanden fra planlagt utvidelse av småbåthavna reduseres til ca. 230 meter. Etter deres oppfatning utgjør båttrafikken allerede en hyppig forstyrrelse av fuglelivet i området. Dette medfører oftere oppflukt av fugl, og båtkjøring innenfor området er observert en rekke ganger. Dette skal ikke være tillatt etter verneforskriften. Det forventes derfor at det blir gjort en nøye vurdering av tiltaket, opp mot verneforskriften og naturmangfoldloven. I den forbindelse nevner naboene at fuglefredningsområdet også har vært utsatt for annen uheldig påvirkning siden opprettelsen av fredningsområdet. Endelig vises det til at andre havner i kommunen er bedre egnet til å imøtekomme behov for nye båtplasser, for eksempel småbåthavna ved Holsand på Skogn som ligger i kort avstand fra Ekne.

Styret i Ekne Småbåthavn kommenterte denne uttalelsen ved brev av 20. mars 2012. De hevder at uttalelsen fra naboene er satt sammen av subjektive påstander som kan tilbakevises ved en befaring i området. Styret i småbåthavna anfører at sjøfugl, fiskeinteresser, badeinteresser, og friluftslivsaktivitet er godt ivaretatt med dagens anlegg og den planlagte utvidelsen. Videre vises det til at anlegget er utviklet i samarbeid med Levanger kommune. Anlegget er mye benyttet, og flertallet av innbyggerne i området vet å støtte opp under dette som anses å være et miljøskapende tiltak. Dette inntrykket støttes også av en privat høringsuttalelse som enkelte av medlemmene i styret har avgitt.

Norsk Ornitologisk Forening uttalte seg til dispensasjonssøknaden ved brev av 29. mars 2012. Det vises her til at Falstadbukta fuglefredningsområde er et svært viktig naturområde med stor verdi spesielt for våtmarksfugl. Foreningen har tidligere mottatt melding om at det er observert båttrafikk innenfor området, og det er grunn til å tro at en utvidelse av området vil

føre til ytterligere forstyrrelser og båttrafikk. Foreningen er således negativ til den omsøkte utvidelsen av småbåthavna.

Nord-Trøndelag fylkeskommune uttalte seg til søknaden ved brev av 28. mars 2012. Etter det de kan se inngår ikke sjøområdet i planområdet, og arealet langs småbåthavna er avsatt til naustområde. Tilliggende areal er definert som friluftsområde med statlig sikring. Fylkeskommunen ber kommunen påse at en eventuell utbygging av småbåtanlegget ikke kommer i konflikt med friluftsområdet, og de aktiviteter dette arealet er beregnet for. Kommunen bør vurdere å utvide reguleringsplanen for også å innbefatte småbåthavna, og få en reguleringsmessig avklaring av arealbruken på landsida.

Fylkesmannen i Nord-Trøndelag uttalte seg til dispensasjonssøknaden ved brev av 30. mars 2012. Etter miljøvernavdelingens oppfatning ligger det omsøkte tiltaket innenfor område avsatt til naustformål i reguleringsplanen, og kombinert formål sjø og vassdrag i sjøen. Havna er tidligere etablert gjennom dispensasjoner fra planen. I dette tilfelle vises det til at utvidelsen etablerer ei havn med opptil 95 plasser. Dette er en utvidelse som i sterk grad vil føre til aktivitet og ferdsel av vesentlig omfang, både på land og på sjø. Det vises til nærheten til fuglefredningsområdet, som har en viktig funksjon under fuglers årlige sesongtrekk. Spesielt i høsttrekket er det stor aktivitet, og det er påtruffet 114 ulike arter i området. Som enkeltlokalitet har Falstadbukta regional verdi. Økt aktivitet og ferdsel som genereres av utvidelsen av havna, må vurderes opp mot verneinteressene i området. Det å fastslå en grense for når omfanget av havna overskrider en terskel for samlet belastning på nærområdet er vanskelig å fastslå. Ferdselsreguleringer har vært tema i tidligere uttalelser fra Fylkesmannen, uten at det er tatt tak i dette i ettertid. Utvidelsen av havna har imidlertid pågått over tid, og vil med det omsøkte tiltaket vesentlig fravike arealbruken i gjeldende reguleringsplan. På bakgrunn av dette gir Fylkesmannen kommunen faglig råd om å utarbeide reguleringsplan for Ekne Småbåthavn, hvor spesielt farleder og friområder på sjøen er tema. Arealbruken i seg selv er ikke utfordrende, men kunnskapen om virkningen av en utvidelse som omsøkt er mangelfull. Det vises i så måte til prinsippene i naturmangfoldloven (nml.). Ut i fra vurdering av samlet belastning og føre-var-prinsippet, jf. nml. §§ 9 og 10 frarådes kommunen å gi dispensasjon, og i stedet arbeide for en reguleringsendring som fastlegger de framtidige rammene for småbåthavna.

Ekne Småbåthavn framsatte ny søknad den 11. april 2012. Den omsøkte plasseringen ble her endret slik at det ble søkt om å legge ut en midlertidig brygge på eksisterende pir litt lenger nord enn det som opprinnelig var omsøkt. Anlegget skal ikke plasseres for lenger tid enn to år.

Fylkesmannens miljøvernavdeling uttalte seg til den reviderte søknaden ved brev av 16. mai 2012. I tråd med tidligere uttalelse vises det til miljøhensynene og sårbarheten i forhold til utvidet bruk av havna. Det anføres fortsatt at det bør utarbeides reguleringsplan for området, og fraråder å gi midlertidig dispensasjon med denne begrunnelsen.

Plan- og utviklingskomiteen i Levanger kommune behandlet søknaden i møte den 13. juni 2012. Det ble gitt dispensasjon fra kommuneplanens arealdel, der det aktuelle området er regulert til sjø og vassdrag, for midlertidig plassering av 40 meter lang pir/flytebrygge for inntil to år. I sin vurdering av saken uttaler kommunen at tillatelsen gis i påvente av ny reguleringsplan for området. Søkeren er opptatt av at anlegget skal være åpent for allmennheten, og også være tilgjengelig for de som har nedsatt funksjonsevne. Den midlertidige plasseringen vil ikke medføre at noe nytt landareal blir benyttet. Kommunen ser

positivt på at tiltakshaver er innstilt på å få regulert området, slik at man oppnå en helhetlig og god løsning for både friområdet, parkeringsplasser, plasser til vinteropplag for båt, kiosksalg og eventuelle andre servicefunksjoner. En utvidelse i tråd med det som er omsøkt vil føre til økt aktivitet i anlegget. Fordelene med dette er at flere blir oppmerksomme på plassen Ekne, som kan føre til økt bosetting. Når det gjelder trafikken, vises det til at veggen ned til havna er en forholdsvis smal grusveg. Utgangspunktet er at alle skal kunne benytte seg av denne veggen, uavhengig av småbåthavna. Når det gjelder overtredelser av fartsgrensen, slår kommunen fast at dette er en sak for politiet. Det vil imidlertid tale imot dispensasjon at utvidelse av antall plasser kan føre til plassmangel, både i forhold til båttopplag og parkeringsareal. Når det gjelder avstanden til fuglefredningsområdet, vises det til at plasseringen i den reviderte søknaden medfører at havna ikke kommer nærmere dette området enn det som er tilfelle i dag. Generelt viser kommunen til at slike småbåtanlegg av og til kan skape laguner hvor brakkvannarter vil trives. Kommunen ser alvorlig på båttrafikk i fuglefredningsområdet. Dette ligger imidlertid på langgrunt område, noe som gjør at båter med motor vil ha problemer med å komme seg inn i fredningsområdet, spesielt på fjære sjø. Kommunen oppfordrer tiltakshaver til å informere alle som har båtplasser ved småbåthavna om fuglefredningsområdet, og be om at dette respekteres.

En annen fordel med tiltaket er økt mulighet for å komme seg ut på sjøen. Småbåthavna er åpen for allmenn ferdsel, og har noen gjesteplasser. Det er også en realitet at man ved utvidelser av eksisterende anlegg, er med på å unngå utbygging av nye private enkeltanlegg. Den midlertidige plasseringen må kunne anses som en hensiktsmessig og god utnyttelse av allerede eksisterende anlegg. Man unngår også å ta i bruk ytterligere landarealer, for eksempel til landfeste. I den forbindelse vises det til forarbeidene til dispensasjonsbestemmelsen i pbl. § 19-2, hvor det er understreket at vilkårene for dispensasjon ikke må bli så strenge at de hindrer hensiktsmessig utnyttelse av gjenstående arealer. Kommunen kan ikke se at reguleringsplanen er til hinder for midlertidig plassering som omsøkt, da det ikke skal foretas noen inngrep på land. Samlet sett mener kommunen at omsøkt løsning er god, og at vilkårene for å gi midlertidig dispensasjon er oppfylt.

Ragna Dahlen og Roar A. Lund, heretter kalt klagerne, klaget på kommunens vedtak ved brev av 27. juni 2012. I klagen anføres det særlig at kommunen har en plikt til å utrede forholdet til Falstadbukta fuglefredningsområde i henhold til de kravene som stilles i nml. I kommunens saksgrunnlag finnes det ingen slik utredning. Det vises særlig til nml. § 7 hvor det framgår at prinsippene som i §§ 8-12 skal legges til grunn ved utøvelse av offentlig myndighet. Klagerne mener at manglende utredning fra kommunens side på dette spørsmålet er en så betydelig mangel ved vedtaket at dette ikke kan være gyldig. For øvrig vises det til anførsler i tidligere brev fra klagerne vedrørende trafikkforholdene i området. Dette gjentas ikke nærmere.

Klagen ble utdypet i brev av 30. juli 2012. Innledningsvis pekes det på at Fylkesmannen også har frarådet dispensasjon for den nye plasseringen av anlegget. Videre vises det til at tidligere utvidelse av anlegget er gjort på mangelfullt grunnlag. Klagerne viser i så måte blant annet til at de ikke har mottatt nabovarsel angående tidligere utvidelser. Når det gjelder muligheten til å nå inn i fuglefredningsområde med motorisert båt, tilbakeviser klagerne kommunens påstand om at dette er vanskelig. En betydelig andel av fredningsområdet er tilstrekkelig dypt til at motoriserte fartøy kan ferdes uten fare for grunnstøting. Dessuten vil andre områder kunne nås på flo sjø. Klagerne anfører at de jevnlig ser brudd på ferdselsforbudet i sommerhalvåret. Klagerne opplever at området er utviklet til å bli så arealmessig dominert av båthavna, biltrafikk og båttrafikk at det går på bekostning av andre intensjoner for friluftsområdet, som opplevelser ved fiske, bading og andre friluftaktiviteter. Klagerne ber

kommunen foreta en nærmere vurdering av i hvilken grad disse hensynene blir skadelidende ved en tillatelse som omsøkt.

Styret i Ekne Småbåthavn BA kommenterte klagen i brev av 8. august 2012. Når det gjelder rettmessig grunnlag for tidligere utvidelser av anlegget, vises det til kommunen. Styret mener videre at det er usant at ferdselsforbudet i fuglefredningsområdet brytes ofte. Det vises til at mange medlemmer som har direkte utsyn til det aktuelle området, opplever at båtene av naturlige årsaker unngår det grunne farvannet som fuglefredningsområdet representerer. Når det gjelder bruken av friområdet, vises det til at styret i småbåthavna får mange positive tilbakemeldinger fra besøkende til området. Området oppfattes som veldig godt tilrettelagt med åpen tilgang, og mange muligheter for bading, fiske og båtutfart. Styret i småbåthavna bekrefter at de vil bidra fullt ut til utarbeidelse av reguleringsplan for området.

Klagen ble tatt til behandling av plan- og utviklingskomiteen i Levanger kommune den 29. august 2012. Kommunens vedtak av 13. juni 2012 ble opprettholdt med 10 mot 1 stemme. Det framgår av saksframlegget til kommunens behandling av klagen at kommunen har mottatt flere tilbakemeldinger om hvor viktig anlegget er for området på Ekne. Kommunen viser til at styret i Ekne småbåthavn vil komme tilbake med et forslag til reguleringsplan for området høsten/vinteren 2012. Det er videre ikke snakk om varig plassering slik klagen kan tolkes. Dette innebærer at dersom planprosessen ikke gjennomføres eller ikke fører fram, må bryggen med de 20 midlertidige båtplassene fjernes innen 13. juni 2014. Det vises til pbl. § 19-2, fjerde ledd, hvor det framgår at kommunen ikke bør gi dispensasjon når en direkte berørt statlig eller regional myndighet har uttalt seg negativt til søknaden. Det er kun når sektormyndighetene "går i mot" det omsøkte tiltaket, at deres uttalelse skal oppfattes som negativ i forhold til pbl. § 19-2. I denne saken har Fylkesmannens miljøvernavdeling "frarådet" det omsøkte tiltaket. Dette betyr i utgangspunktet at kommunen kan vektlegge de ulike momentene på en annen måte, og komme til et annet resultat enn hva Fylkesmannen har gjort.

Når det gjelder tidligere utvidelse av småbåthavna viser kommunen til at de kun har godkjent 40 plasser. Utvidelsen med ytterligere 35 plasser er foretatt uten at saksbehandlingsreglene er fulgt, og dette er beklagelig. Det må gis anledning til å søke om tiltaket, selv om dette er utført uten tillatelse. I forhold til denne saken som nå er til behandling, viser kommunen til at det kun er snakk om midlertidig plassering, og kommunen har ikke tatt stilling til utvidelsen fra 40 til 75 plasser. Dette forholdet er ikke en problemstilling i denne saken, men kommunen vil komme tilbake til dette på et senere tidspunkt. Kommunen gjør videre en vurdering av det omsøkte tiltaket opp mot bestemmelsene i naturmangfoldloven. Det vises til at havna ligger omkring 250 meter fra fuglefredningsområdet. Det må videre forutsettes at det er lagt inn en buffersone slik at andre aktiviteter ikke skal påvirke fuglelivet. Utvidelsen vil medføre noe mer båttrafikk enn tidligere, samt mer generelle plager i form av støv og støy i kortere perioder om sommeren. Dette kan ikke anses som særlig tungtveiende i denne sammenheng. Slik kommunen ser det, vil ikke det omsøkte tiltaket ha noen særlig innvirkning på fuglefredningsområdet som sådan. Området som har behov for vern, er vernet. Også i denne sammenhengen vises det til at tiltaket er midlertidig. Kommunen er av den oppfatning at man har god kunnskap om fuglelivet i Falstadbukta. En nærmere utredning vil uansett bli foretatt i forbindelse med planprosessen. Kommunen er således av den oppfatningen at naturmangfoldloven ikke kommer i konflikt med den midlertidige plasseringen av flytebrygga/piren. Samlet sett kan ikke kommunen se at det foreligger nye momenter i saken som gjør av kommunens vedtak skal endres.

Saken ble mottatt av Fylkesmannen for endelig klagebehandling den 4. september 2012.

Fylkesmannen bemerker

Fylkesmannens myndighet som klageinstans framgår av forvaltningsloven (fvl.) § 34, og av andre ledd følger det at vi kan prøve alle sider av saken, og herunder ta hensyn til nye omstendigheter. Med dette menes at vi kan prøve om vedtaket er innholdsmessig lovlig, om det er truffet av rette myndighet, og om det er blitt til på lovlig måte. I tillegg kan Fylkesmannen prøve førsteinstansens skjønnsutøvelse, om vedtaket bygger på riktig faktum og om det kommer i strid med ulovfestede regler for saksbehandlingen. Med dette menes om vedtaket innebærer såkalt "myndighetsmisbruk", dvs. om vedtaket er motivert ut fra utenforliggende eller usaklige hensyn, om avgjørelsen bærer preg av vilkårlighet eller om den innebærer usaklig forskjellsbehandling.

I fvl. § 34 annet ledd siste punktum er det imidlertid bestemt at statlig organ som er klageinstans for kommunale vedtak, skal legge vekt på hensynet til det kommunale selvstyret ved prøvingen av det frie skjønn.

Planstatus

Det er søkt om midlertidig plassering av brygge i eksisterende småbåthavn. Fylkesmannen er enig med kommunen i at det omsøkte tiltaket er søknadspliktig etter pbl. § 20-1, bokstav j.

I kommuneplanens arealdel for Levanger kommune, vedtatt av Levanger kommunestyre den 13. april 2011, er området i sjøen disponert til kombinert formål, sjø og vassdrag. Kommuneplanens arealdel gjelder ikke området på land rundt småbåthavna. Her gjelder reguleringsplan 3 for Ekne, vedtatt den 19. mai 1988. Området på land omkring kaiområdet er her regulert til henholdsvis friluftsområde og naustområde. Det framgår av bestemmelsene til kommuneplanens arealdel at denne planen fortsatt skal gjelde.

Det omsøkte tiltaket er midlertidig utplassering av brygge fra eksisterende pir i sjøen. Tiltaket begrenser seg således til området i sjøen. Tiltaket er i strid med det kombinerte formålet sjø og vassdrag i kommuneplanens arealdel, og er således betinget av dispensasjon fra kommuneplanens arealdel dersom det skal tillates.

Klageadgang

Fylkesmannen må ta stilling til om vilkårene for å ta klagen til behandling er oppfylt. Fylkesmannen er ikke bundet av at kommunen har ansett at vilkårene for å behandle klagen er oppfylt, jf fvl. § 34, første ledd.

Vi er enig med kommunen i at klagen er rettidig framsatt, jf. fvl. § 29.

Det må videre vurderes hvorvidt klagerne har adgang til å framsette klage i den foreliggende saken.

Det framgår av fvl. § 28 at et enkeltvedtak kan påklages av en part eller en annen med rettslig klageinteresse. En som har rettslig klageinteresse i saken og har utnyttet sin klagerett, vil automatisk få partsstilling i klagesaken, selv om vedkommende ikke har hatt partsstatus under førsteinstansbehandlingen. Hensynet bak bestemmelsen om klagerett for andre enn parter, er å gi rettigheter til de som har en rettslig interesse i saken uten å være part, blant annet interesseorganisasjoner og andre foreninger.

Klagerne kan ikke anses som part i saken, og er heller ikke nabo til det omsøkte tiltaket.

Spørsmålet i det videre blir om klagerne anses å ha rettslig klageinteresse i saken, jf. fvl. § 28.

For å bli ansett å ha rettslig klageinteresse må det etter praksis foreligge en aktuell interesse for vedkommende, samt at denne må ha en viss tilknytning til saken. I dette legges det også at vedtaket må ha en rettslig eller praktisk direkte virkning for ham. Tradisjonelt legges det betydelig vekt på det man kaller nærhet i den interessen som klager har til klagegjenstanden.

Dette innebærer for det første at klageren ikke kan kreve klagen behandlet dersom den er framsatt for å ivareta andres interesser. For det annet ligger det i dette at klageren må være nærmere til å klage enn folk flest. At man har en alminnelig interesse i å forfølge førsteinstansvedtaket som ikke utmerker seg fra hva andre borgere har, er ikke tilstrekkelig for å gi klagekompetanse. Det vises i den forbindelse til Woxholth, Forvaltningsloven med kommentarer, 4. utgave, side 465. I Frihagens forvaltningsrett, bind 1, 2010, uttales det at klage fra en aktør som hevder rettslig klageinteresse i saken, vil medføre en utsettelse og usikkerhet for de andre involverte i saken. Dette kan tilsi at man er tilbakeholden med å utvide kretsen av klageberettigede til personer med en mer perifer tilknytning til saken, hvis det er en eller flere parter i saken som vil bli sterkere berørt av vedtaket. For øvrig bemerkes det at vurderingen i all hovedsak samsvarer med vurderingen av hvem som har søksmålsinteresse etter tvisteloven § 1-3.

Spørsmålet om klageren skal anses å ha rettslig klageinteresse i saken må bygge på en bred og konkret vurdering av de faktiske forholdene i saken. I praksis er det imidlertid antatt at klageretten over avgjørelser i byggesaker kan ha et videre innhold enn det som normalt følger av fvl. § 28. Dette må særlig gjelde overfor naboer og gjenboere i plan- og bygningslovens forstand.

I denne saken er det søkt om dispensasjon for utvidelse med ca. 20 plasser på det eksisterende småbåtanlegget på Ekne i Levanger kommune. Småbåtanlegget har eksistert siden det ble gitt tillatelse til opprettelse av 40 plasser og et mindre antall gjesteplasser ved vedtak fra Levanger kommune den 21. juni 2004. Det framgår her at det også tidligere lå flere titalls båter på bøye i området i sommerhalvåret.

Klagernes eiendom ligger omkring 400 meter i luftlinje fra småbåthavna. Eiendommen ligger langs Kaiveien, som er en av to innfartsveger til småbåthavna. Vi legger til grunn at Kaiveien er den mest benyttede innfartsvegen til området. Det er videre opplyst at klagernes eiendom er en fritidseiendom. Klagerne har bostedsadresse i Trondheim, men det er opplyst fra deres side at de har hatt tilknytning til området fra 1989, og at eiendommen er svært mye i bruk i de aller fleste av helger og ferietiden.

I merknadene til søknaden hevder klagerne at en utvidelse av småbåthavna og servicetilbudet vil medføre en merkbar trafikkøkning, som særlig i sommerhalvåret vil oppleves som besværlig. Dette vil særlig komme til uttrykk gjennom økt trafikkstøy, også på nattetid, støvplager og hyppige overskridelser av fartsgrensen. I den sammenheng vises det også til at mange av de som allerede har plasser ved anlegget bor utenfor Ekne. I klagen er det henvist til merknadene til søknaden når det gjelder momenter som gjelder økt trafikk som følge av utvidelsen. Anførslene for øvrig er knyttet til fuglefredningsområdet, manglende vurdering av naturmangfoldloven fra kommunens side, og manglende tillatelse til tidligere utvidelser av småbåthavna.

Som grunneier på tidspunktet for behandlingen av saken vil kravet til aktuell interesse være oppfylt.

Spørsmålet om klageren har tilstrekkelig tilknytning til saken må bero på en konkret helhetsvurdering, der en rekke momenter kan tenkes å få betydning.

I denne saken viser vi til at klagerne er eier av en fritidseiendom i området. De har klart nok mindre tilknytning til området enn de fastboende, og vil således også bli mindre berørt av for eksempel trafikkøkningen ved omsøkte tiltaket. Fylkesmannen er av den oppfatning at også mange av de fastboende i området ikke vil ha rettslig klageinteresse. Som nevnt er avstanden fra klagernes eiendom til småbåthavna omkring 400 meter. Klagerne vil således bli svært lite berørt av eventuell økt aktivitet i havneområdet. Videre viser vi til at hoveddelen av anførslene fra klagernes side ikke dreier seg om personlige forhold, men er knyttet til bekymring for verneområdet og kommunens manglende vurdering av naturmangfoldloven.

I vurderingen av om klagerne har tilstrekkelig tilknytning til saken skal det legges vekt på i hvilken grad andre står nærmere til å klage i form av større tilknytning til saken. I denne saken mener vi at mange av de fastboende i området blir mer berørt av det omsøkte tiltaket enn klagerne som er eiere av en fritidseiendom. Dette gjelder selv om det er opplyst fra klagernes side at eiendommen er mye i bruk. Videre legger vi til grunn at andre også er nærmere til å klage når det gjelder de miljømessige utfordringene som det omsøkte tiltaket kan gi. Det vises i den forbindelse til at vedtaket ikke er påklaget av verken Fylkesmannens miljøvernavdeling eller Norsk Ornitologisk Forening.

Vi er av den oppfatning at klagerne objektivt sett har liten personlig interesse av å få endret vedtaket. Vi finner at det vil være lite hensiktsmessig å gi klagerett til en så vidt vid krets av personer at klagerne vil bli omfattet av denne. Etter en samlet vurdering har vi kommet fram til at klagernes tilknytning til saken er for fjern og avledet til at klagerne innehar "rettslig klageinteresse", jf. fvl § 28. Konsekvensen av dette blir at klagen på kommunens vedtak om dispensasjon for utvidelse av Ekne småbåthavn må avvises, jf. fvl. § 33 annet ledd.

På bakgrunn av det ovennevnte fatter Fylkesmannen følgende

vedtak:

Klagen fra Ragna Dahlen og Roar A. Lund avvises.

Fylkesmannens vedtak om å avvise klagen kan påklages til Miljøverndepartementet innen tre uker etter at vedtaket er kommet fram, jf. forvaltningsloven § 29. En eventuell klage sendes til Fylkesmannen. Klagen skal tilfredsstillende de formkrav som framgår av forvaltningsloven § 32.

Med hilsen

Roald Huseth (e.f.)
Kommunaldirektør

Frode Finstad
Rådgiver
Kommunalavdelingen

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen underskrift

Vedlegg: Klageskjema